

Dil, Şerrin de Hayrın da Taşıyıcısıdır

Ülkemizde sosyal veya politik alanlarda son zamanlarda en kötü kullandığımız argüman kuşkusuz dildir. Yani üslup bazen doğrularımızın yanlış algılanmasına doğal olarak hak etmediğimiz reaksiyonlarla bizleri karşı karşıya koymaz mı? Aslında dil ve üslubumuzun sorumlusu da biz olduğumuza göre söylemlerimizin karşılığında hayırsa hayırlarla karşılaşmak şerse şer'e muhatap olmak da adil bir karşılık olur diye de yorum ve analiz edebiliriz.

Ülkemiz son 11 yıldaki millet devlet ve yetki verdiği hükümet birlikteliği ile ekonomik, akademi, sosyal, diplomatik, demokratik ve hukuksal alanlarda çok büyük değişimler yaşadı ve kazanımlar elde ederek dünyanın takdir ve hayranlığını kazandı. İnanıyorum ki hepimiz ülkemizin kazanımları değer ve kavramlarının evrensel boyutta olması için çaba sarf etmekteyiz. Dünya görüşümüz, politik bakışlarımız farklı olsa da, millet ve devlet menfaatlerini koruma ve yüceltme algı ve çabalarımız aynıdır. O zaman şu soruyu kendimize sormamız lazım; neden dil yani üsluplarımız özel yaşantımız da, sosyal yaşantımız da veya toplumsal-ulusal sorunları dile getirdiğimiz de sevgi, saygı, akıl, mantık süzgecinden geçmez. Diyanet bile, bazı alıntıları sizinle paylaştığım hutbelerin de; yüce islamin asil mensupları biz Müslümanlara dil ve üslubun öneminin çok etkin olduğunu belirtir.

Bir gün bir sahabi Peygamber Efendimize; “Ya Resulallah bana uyacağım bir amel tavsiye et” dediğinde, Efendimiz; “Rabbim Allah'tır, de ve sonra dosdoğru ol” buyurmuştu. Aynı sahabi; “Benim hakkımda en çok korktuğunuz şey nedir?” diye sorduğunda Resulümüz eliyle dilini göstererek; “İşte bu!” demişti. Böylece Allah Resülü, konuştuklarımızın mahiyetine, dili doğru kullanmanın gereğine işaret ediyordu.

Canlılar içinde meramını dil ile ifade etme, konuşma yeteneği sadece insana bahşedilmiştir. Rahman insanı yaratmış, ona beyan yeteneğini vermiş, düşünme ve konuşmayı öğretmiştir. Kelam Yüce Rabbimizin sıfatlarından olup insana ilahi bir emanettir. Bu emaneti, sahibinin rızası doğrultusunda kullanmak ve korumak ise mümin olarak hepimizin en önemli sorumluluklarımızdandır.

Kur'an-ı Kerim şüphesiz ki sözlerin, kelamın en güzeldir. Bu en güzel söze iman ve itaat eden müminlerin de, en güzel sözleri söylemeleri imanlarının ve ahlaki erdemlerinin bir gereğidir. Gönül alıcı güzel bir söz adeta kışı yaza, zehiri bala çevirir. Yediveren misalidir o...

Dilimizden ölçsüzce çıkan kimi söz ve konuşmalar lisanın afetleri olarak nitelendirilmiştir. Kerim Kitabımız bize; lağvden yani anlamsız ve boş konuşmadan, gıybetten, su-i zandan, alay etmekten, yalan söylemek ve yalan yere yemin etmekten, yapmadığını söylemekten ve ifsad edici her türlü sözden uzak durmamızı emreder.

“İnsanoğlu, dilinin altında gizlidir” der Mevlana ve şöyle devam eder: “Dil can kapısının perdesidir. Yel esip perde kalktı mı evin içindekiler görünür. O za-man bak, evde inci mi var buğday mı?” Müminin lisanından dökülen her söz, inci kalitesinde vedeğerinde olmalıdır. Manasız, anlamsız, gereksiz sözlere mümin ağzını kilitlemeli, Kutlu Nebinin buyurduğu gibi; “Ya hayır söylemeli, ya da susmalıdır.”

Malumdur ki kap, içindekini dışa yansıtır. “Bal küpünden sirke taşmaz” demiştir atalarımız. İnsanın dili kalbine bağlıdır. Güzel ve anlamlı söz söyleyebilmek, akleden bir kalbe, tertemiz bir gönle sahip olmayı gerektirir.

Öyleyse geliniz, önce gönül aynamızı temizleyip parlatalım. Bize bahşedilmiş en büyük nimetlerden biri olan dilimizi, rızayı ilahiye uygun kullanalım. Söylediklerimiz, yaşadıklarımız, yaşadıklarımız da söylediklerimiz olsun. Unutmayalım ki; “Allah’a sadece güzel sözler yükselir. O sözleri yücelten ise imana uygun davranış ve tutumlardır.”

Bugün ki makalemi yine bir şiirle yakında yayınlanacak olan şiir kitabımdan bir eserle sonlandıralım.

SEN YA RAB

Yönümü bulamıyorum artık döndüğüm her yön beni sana döndürüyor
Yolumu bulamıyorum artık çıktığım her yol beni yalnız sana götürüyor
Gözüm itaat etmiyor artık bana baktığı her şeyde yalnız seni görüyor

Kulaklarım sağır olmuş sessiz dünyamda artık yalnız senin sesini duyuyor

Her şeyde sen her yerde sen her yönde sen her seste sen içimde yine sen ya RAB

Kalbime hükmedemiyorum artık her duyguda yalnız seni algılıyor seni anlıyor
Ellerimde sıcaklık yok artık yalnız senin himmetinin sıcaklığını kavırıyor hissediyor
Dünyadan haz alamıyorum artık bütün tatlar ,renkler, zevkler seni anımsatıyor

Ayaklarıma hükmedemiyorum artık beni tüm yollarda yalnız sana doğru taşıyor

Her şeyde sen her yerde sen her yönde sen her seste sen içimde yine sen ya RAB

Doğaya çıktığımda çiçeklerde,kırlarda,kelebeklerin renklerinde seni düşünüyorum
Gökyüzü veya denizin ,uzayın sonsuzluğunda yalnız senin kudretini seyrediyorum
Gül bahçelerindeki gonca güllerde sadece sana olan kulluk aşkıyla avunuyorum
Yüreğimin derinliklerinde fırtınalar koparan yalnız sana ait sadakati yaşıyorum

Her şeyde sen her yerde sen her yönde sen her seste sen içimde yine sen ya RAB